

• Semanari català •

Reunión pública

■ ■ ■ A fin de tomar acuerdos relacionados con el paro de la fábrica Tarrida, esta Alcaldía, cumpliendo un acuerdo del Ayuntamiento, tiene el gusto de invitar á usted á una reunión que se celebrará el próximo domingo, á las diez de la mañana, en la Casa Consistorial: rogándole su puntual asistencia.

Sitges, 27 Marzo de 1908.

EL ALCALDE,

Francisco Batlle.

i Mala nova!

El dilluns al vespre comensá a córrer per la vila la desagradable nova de que se había declarat en suspensió de pagos la important rahó social Joan E. Tarrida, S. en C., dedicada, en aquesta plassa, com ja saben els nostres llegidors, a la fabricació de calsat, en quin treball restaven ocupats centenars de convehins.

Per desgracia, al endemà va confirmarse semblant nova; y al escamparse ab la velocitat del llamp per la població, anava produint en l' ànim de tots els sitgetans una impresió verament aclapadora.

Y no podía menos qu' esser aixís; donchs pe'ls clams de anguria y planyensa que aquets darrers dies venien surtint de tots els cors, pot compendres l' intens perjudici que pera la vida de la nostra vila representa la desaparició de dita casa industrial.

D. Joan Tarrida ha cayut vensut per la fatalitat, no poguent complir ab els compromisos comercials que tenia contrets; y Sitges, per quí aquell compatriotic tant y tant havia fet, reb, ab la seva cayguda, una ferida punyenta, la més punyenta de totes les que hagi pogut rebre de uns quants anys ensà.

Així tothom ho reconeix. Y per aixó el dia que va divulgarse per la població la infasta nova de aqueix contratemps pera el seu progrés y prosperitat, fou un jorn ben trist per Sitges: aquell jorn, el sol, per mès que lluia ab tot son explendor, ab la magnificència que aquí llueix a la Primavera, als nostres ulls apareixà com si es trovés cobert de una ténue bovrina en-

teladora dels seus raijós; y els semblants de tots els convehins restaven compungits, expressant la inquietut y pena que dominava llur ànim, al entreveure pera la nostra vila amarchs dies de desventura...

En efecte: l' pervindre que a la classe trevalladora particularment y a la població en general, se li espera, és ben negre, per cert; donchs ara, a la tristà situació en que 's troben tots els que de l' Agricultura viuen, a causa de la exorbitant depreciació del vi, haurá d' afegirshi la no menos trista en que quedarán, tancantse les portes de ca 'n Tarrida, els centenars de famílies qu' en aquella casa ab son treball hi trobaven l' imprescindible pa de cada dia.

Comprendent la gravetat del conflicte que irremisiblement de un moment a l' altre va a presentarse per la falta de medis de subsistencia en infinitat de habitants, en la sessió del dijous passat l' Ajuntament va autorisar a l' Alcaldía pera que, ademés de procurar en lo possible 's reanusin els treballs en dit establecimiento industrial, eridi pera avuy a les deu del matí una reunio magna a la Casa de la Vila pera tractar extensament de la qüestió y buscar medis y maneres de remeyar la situació, nomenantse commissions de auxili si aixís desgraciadament es considera necessari.

Nosaltres, qu' estem compenetrats de la necessitat que té la classe jornalera de ocuparse en quelcom que li produeixi el modo de sustentarse, fem una fervorosa crida a tots els bons patriotes pera que contribueixin al logro de lo que ab la indicada reunio es persegueix, ó sigui treball pera la classe obrera y auxili pera els necessitats; que l' treball és vida, és riquesa, és prosperitat, y de tot aixó es troba molt

sedenta Sitges, aquesta Sitges que cada dia es fa més riallera als que superficialment la contemplen. aquesta Sitges quins vehins, per altra part, cada dia sentim més les naturals necessitats y exigencies que imposa la vida moderna...

No desmayem, de tots modos; pensem que l' anar molt endavant ens ha ilusionat massa, y avuy, al adonarnosen, ens és molt difícil resistir la reculada... ¡Quan mes acariciavem la vida pròspera de aquest poble, la implacable realitat fa entreveurens sombres que 'ns esfereixen !

Mes no desmayem, repetim; que si tots els que tenen poder pera ferho y diuen qu' estimen Sitges volen, no hi ha dupte que anirem endavant. Pensin ells, y pensi també tothom, que aquí no falta més que treball, pèra poguer mirar ben fit a fit l' explendorós sol que constantment ens acaricia!

¡A buscar treball, donchs: a proporcionar a la soferta classe obrera medis de subsistencia; y que hi vingui tothom a donar vida a Sitges, que hi vingui tothom! Que quan hagim assolit tan honrats desitjos, quin cant de gloria més hermos entonarem, tots a la úna!...

Por la verdad

Vamos á usar el lenguaje de los que nos tienen por enemigos, para conseguir así que nos lean y sepan que es injusta la sorda guerra que nos hacen.

El odio contra los catalanistas ha tomado tal incremento, que alcanza ya á todos los catalanes; y lo que en un principio fué mero dualismo entre partidos políticos, lo han convertido nuestros adversarios, con sus exageraciones, en profundo antagonismo de razas, con todas las funestas consecuencias que traen siempre consigo las luchas de este género.

Cuando la pasión estalla con tal violencia, la razón se ofusca, el corazón se endurece y las virtudes que más enaltecen al hombre imprimiéndole un dastello de la Divinidad, ceden el paso á los malos instintos que dormitan en el fondo de la naturaleza humana: reaparece el hombre primitivo; la nobleza es reemplazada por la falsa, la justicia por la parcialidad, y esos elementos disolventes corroen poco á poco las entrañas todas del cuerpo social, haciendo imposible su ordenado funcionamiento.

La cuestión catalana ha sido falseada. El elemento castellano no quiere ver en ella lo que es: una simple aspiración de mejoramiento. Nuestras quejas se han tomado por protestas; nuestra actitud por rebelión. De un problema de derecho administrativo se ha hecho un conflicto de derecho internacional. Pedimos reformas administrativas, y se nos acusa de pedir la separación. Acudimos á la madre patria exponiendo pesadumbres, señalando peligros, pidiendo orientaciones nuevas, y nos rechaza con indignación llamándonos hijos pródigos que intentamos romper los vínculos del parentesco y de la sangre.

Los males que se originan de tan errónea interpretación de nuestra actitud, son incalculables. Se nos hace una guerra sorda y constante que paulatinamente va despertando el espíritu de protesta y fomentando el deseo de represalias. Nuestras voces no son escuchadas, nuestras demandas no son atendidas, nuestras reclamaciones no son estudiadas. Todos nuestros actos llevan un vicio de origen: el catalanismo. Y como si esta marca fuese infamante, todo lo nuestro es zaherido y menospreciado. Aquí particularmente se han clavado las miradas rencoresas de ciertos elementos burocráticos. Alguien de esta villa interesado en atraernos las iras gubernamentales, propala en los centros de administración y de justicia de la provincia, que Sitges es la Meca del catalanismo y que aquí todos somos insurrectos y filibusteros. Y así, no es extraño que personas de criterio ilustrado, investidas de alta autoridad, crean á macha martillo que aquí se labora por la disgregación de España, que de aquí salen los artículos que se publican en Cuba bajo el título de «¡Fora grillons!», que aquí las madres amaman tan á sus hijos en el odio á Castilla, que aquí se ataca á la Dinastía y que aquí el Ayuntamiento es un bloque de separatistas y la Casa Consistorial un antró de conspiración.

No abdicamos de nuestras ideas y principios; pero tampoco queremos que se nos atribuyan faltas que no cometemos, ni hemos cometido, ni tenemos intención de cometer.

Queremos el engrandecimiento de España, queremos el progreso de la nación, y entendemos que estos nobles ideales pueden alcanzarse por el camino de una franca descentralización administrativa, reconociéndose la personalidad histórica de las regiones y otorgando á las mismas la necesaria libertad para regir y administrar sus peculiares intereses sin las espesas mallas de una burocracia absorbente y dominadora.

No somos separatistas; no aspiramos á la independencia política, no queremos la desmembración del territorio.

Queremos tan solo libertad y justicia. Y al querer esto, no damos motivo bastante para que se nos niegue el agua y el fuego.

Aquí no hay insurrectos ni filibusteros; aquí no se escriben artículos sediciosos; aquí no se ataca á la Dinastía; aquí no se conspira contra la nación. Todo esto es fábula, por no decir maldad, de ciertos entes que sacrifican los fueros de la verdad á sus concupiscencias y venganzas personales.

En la misma Corporación municipal, existen hombres de probado españolismo, alguno de los cuales en recompensa de sus servicios á España desde Cuba, obtuvo de S. M. el Rey la gran cruz de Isabel la Católica. Y existen otros de tan acendrado afecto á la Dinastía, que no dejan pasar un cumpleaños, una fiesta onomástica ó cualquier otro suceso importante, sin testimoniar en expresivo telegrama su adhesión á la Real familia.

Precisa, pues, restablecer la verdad y no incurrir en exageraciones que siempre son ocasionadas á errores y atropellos; y, sobre todo, precisa que nos respetemos los unos á los otros y no perdamos jamás ante los embates de la pasión, el espíritu de justicia, porque sin justicia no es posible la vida de la Sociedad.

dictamini sobre si el solicitant ve ó no obligat a satisfacer arbitri d' empalms a la cloaca, per circumstancies especials que concorren en aquest cas.

Concedir permís al Comité organizador de la cursa de automóvils pera que pugui aixecar tribunes a dreta y esquerra de la carretera de Barcelona a Santa Creu de Càlafell y punt coneugut pel Vinyet, aixis com instalar valles en l' empaïm de dita carretera ab la de Sitges a Igualada ab altres obres necessaries pera la seguritat del públich y corredors. Aquest permís va concedirse en quant afecta a la competència del Ajuntament y sens perjudici de les atribucions a la Quefatura de Obres públiques en lo que concerneix a la carretera. Y a proposta del Sr. Misas va acordarse també que 's comuniqui el permís als señors administradors del Santuari del Vinyet pera que tinguin la oportuna intervenció en l' assumpte;

Va aprobarse un dictamen de la Comissió de Hisenda proposant els tràmits previs que han de cumplirse pera poguer enagenar a D. Antón Robert Solà una porció de terreno sobrant de via pública, situat en el punt de les Costes coneugut per «La Creueta».

Admetre la renuncia presentada per Don Joseph Kies Alvarez del carrech de Secretari del Il. M. Ajuntament. fentse constar en acta el sentiment que ha produït a la Corporació la resolució de dit funcionari, fundada en trasllat a altre destí, y fer constar també en acta que l'Ajuntament queda altament satisfet del seu comportament y dels seus bons serveys durant els tres anys que ha vingut prestantlos. Per conceptuar digna de coneixers la comunicació presentant la renuncia, la insertem a continuació. Diu així:

«Ilmo. Sr.: Dentro de breves días cumplirán tres años que V. I. S. se sirvió conferirme el cargo vacante de Secretario con las formalidades preventivas en el art. 122 de la Ley municipal.

En el desempeño de dicho cargo he procurado hacerme digno de la estimación y confianza de ese Ilmo. Ayuntamiento, inspirándome constantemente en el deseo de secundar su fecunda labor administrativa, cuyos brillantes resultados quedan cristalizados en los presupuestos y cuentas municipales.

Grande y fructifera ha sido esa labor, y gracias á ella puede afirmarse que el crédito y el prestigio del Municipio han sido levantados de la postración en que se hallaban sumidos por culpas y errores cuyo origen no me es dado señalar; y mayores hubieran sido los beneficios aludidos si por parte de algunos elementos sociales mal avenidos con la paz y la prosperidad de la villa no se hubiese puesto tenaz empeño en embarazar de obstáculos el recto camino emprendido y en perturbar la tranquilidad de espíritu de la Corporación municipal.

Me ha cabido á mí el honor de prestar á la misma mis humildes servicios en una de las épocas más críticas y difíciles de su historia; y una de las mayores satisfacciones de mi ánimo es la de haber coadyuvado, desde el modesto puesto que he ocupado, á esa meritaria obra de regeneración administrativa, supliendo en la tarea cuotidiana las deficiencias de mi saber con las abundancias de mi buena voluntad.

No ha terminado aun por completo esa obra, y siento sinceramente el tener que dejarla. Se me ha solicitado para un cargo importante en otro Municipio de Cataluña, cerca de mi ciudad natal; y movido tan solo por el afán, natural en el hombre, de mejorar de posición subiendo un peldaño más en la penosa ascensión de la vida, y considerando también como un deber de padre de familia el de atender mejor á las necesidades de la mía, he accedido á las indicaciones de aquellos buenos amigos y veome en el caso de tener que separarme de la compañía y convivencia de los que aquí me han honrado con igual título.

Fundado, pues, en el motivo expuesto, pongo á disposición del Ilustrísimo Ayuntamiento el cargo de Secretario que se dignó confiarne por acuerdo de 4 Abril de 1905, suplicándole se sirva admitirme la renuncia.

Quedo profundamente reconocido á las atenciones que se me han guardado así por parte del señor Alcalde y señores concejales como por parte de las demás personas que han mantenido relaciones oficiales conmigo.

Guardaré yo, á mi vez, de todas ellas, un gratísimo recuerdo, así como de la hermosa Sitges, por cuya prosperidad hago fervientes votos; y el único galardón que para mis servicios ambiciono al separarme del cargo que he venido ejerciendo durante tres años y al alejarme de tan culta y progresiva

villa, es que se diga que fuí un funcionario digno y que cumplí mis deberes á conciencia.

Dios guarde á V. S. I. muchos años.

Sitges, 24 de Marzo de 1908. — José Kies Al. varez.

Al Ilustrísimo Ayuntamiento de esta villa».

Se acordá, també, previa consulta al interessat, que 'l Secretari renunciant continui en ses funcions fins el dia 31 de aquest mes, en quin dia li donarà el cese l' Arcaldia. Acte seguit va acordarse nomenar Secretari interí al oficial de la Secretaría D. Francisco Gorgas pera que se 'n fassi càrrec tan bon punt acabi el Secretari dimissionari. Inmediatament va acordarse treure a concurs la provisió de la plassa vacant, dotada ab el sou de 1,500 pessetes anyals y altres 1,500 pessetes de subvenció per treballs extraordinaris, debent reunir els aspirants les condicions de: Eser espanyol, major d'edat sense passar dels 50 anys y gozar plenament dels drets civils y polítichs; tenir bona conducta, no haber sigut processat y no patir defecte fisich; y haber desempenyat igual destí en propietat en altre Municipi ó esser llicenciat en Dret. Els aspirants haurán de presentar ses sollicituds documentades en la Secretaría del Ajuntament dintre 'l terme de trenta dies comptats desde 'l seguent al de la publicació del concurs en el Butlletí Oficial de la Província.

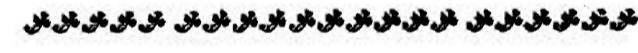
Lo de Ca 'n Tarrida

Finalment, va tractarse ab gran extensió del assumpte del dia: del desastre industrial de la fàbrica Tarrida y de la situació en que queden els centenars de obrers qu' en ella trevallaven.

Totes les opinions emeses coincidiren en apreciar de molta gravetat la desgracia y en ser necesario pendre mides urgents pera afrontar tan aflictiva situació.

Feu constar que, per dissot, l' Ajuntament careix de medis pera evitar el conflicte econòmic, perque ademés del feixuch deute que pesa sobre 'l pressupòsit municipal, són molts els compromisos a que ha de atendre, tenint escassament dotats tots els serveys, y que de lo únic de que pot ficarse mà és del capítol de imprevistos, que ab prou feynes importa mil pessetes, ab quina exigua quantitat no és possible remeyar tan de mal.

Després de detinguda discussió va acordarse convocar pera el diumenge pròxim, qu' és avuy, a les deu del matí, en la Casa de la Vila, una gran reunió, invitantshi al vehinat en general, als elements més valiosos de la població, classes pudients, cassinos, societats y colectivitats de tot gènero, a fi de nomenar una Junta de auxilis, aplegar recursos ab que aliviar les necessitats més apremiants y realisar gestions pera conseguir se reanusi el treball en la esmentada fàbrica.

¡Ay gua...!

En Juliá ha posat una multa de 20 pessetes al agutzil del Ajuntament Alfons Gallart perque'l dia que va casarse feu una hora tart a la Iglesia, ja que havent posat en coneixement del Jutjat que 'l ca, sori se celebraría a les cinch, els contrayents no comparegueren fins a les sis.

Fins aquí res hi ha de particular, apart la desproporción entre la falta y la pena, y apart, també, de que aquesta és la primera multa qu en la nostra vila se imposa per semblant petitesa.

Pero els fets ocasionals de la resolució són altres. els quals demostren que 'l bon sentit y la justicia no van sempre de brassat.

A les sis, com hem dit, comparegueren a la Iglesia el contrayents y els testimonis, y va celebrarse el casament. Acabada la cerimonia, l' agutzil del Jutjat en Felix Delgado invitá al vicari, contrayents y testimonis a que firmessin l' acta, pera transcriuirla als llibres del Registre civil. Firmá el vicari Sr. Vilarrasa; y al disposarse a fer lo mateix el testimoni En Francesch Gorgas Suñé, notant qu' en l' acta 's feya constar que 'l matrimoni se había celebrat devant del Jutge municipal, es negà a firmar aquesta mentida, negantse també a firmarla les demés personnes.

Allavors, ten vista dels prechs del agutzil Delgado de que la firmessin, el Sr. Gorgas va dirli que no tindrien cap inconvenient en firmarla si es feya constar que 'l matrimoni se había celebrat devant del agutzil com a delegat del Jutge; mes com l'a-

ORDINARIA DEL DIA 26

Presidida pe 'l Sr. Arcalde D. Francisco Batlle, va celebrarse de segona convocatoria, assistinti els concejals Srs. Misas, Marsal, Dalmau, Carbonell, Musons, Rosés, Olivella y Guillot.

Després de aprobada l' acta de la sessió anterior, van pendres els següents acorts:

Concedir permís a D. Francisco Carreras Robert pera convertir en definitiva la tanca provisional del solar de sa pertenencia senyalat de núm. 9 del carrer de S. Isidro;

Concedir permís a D. Joseph Planas Catasús pera verificar iguals obres, y encarregar a la Comissió de Foment

gutxil contestés que aixó no resultava possible per que ell no era tal delegat, els contrayents y testimonis sostingueren la seva negativa y l' acta va quedar sense firmar.

Al endemà el Jutge municipal dictava un auto imposant al contrayent una multa de 20 pessetes per habar fet una hora tart a la parroquia.

Ara bé. Deducions que poden ferse dels fets que queden relatats:

1.ª Que l' Jutge municipal En Bonaventura Julià simulava en l' acta estar present ahont no hi estava y haguera firmat que l' matrimoni se havia celebrat devant d' ell, essent així que se havia celebrat devant del agutzil;

2.ª Que no siguent l' agutzil delegat del Jutge pera presenciar el casament, En Bonaventura Julià ha posat una multa de 20 pessetes per la falta de haberse retrassat una hora els contrayents, essent així qu' ell la va cometre més grossa no assistint al acte, ni puntual, ni tart ni a cap hora;

3.ª Que haventse celebrat el matrimoni sense l' assistencia del Jutge municipal ni del seu delegat (donchs l' agutzil no ho era, tota vegada qu' en l' acta's donava per present al primer), En Julià ha incorregut en una multa de 20 a 100 pessetes, y, ademés, ha de ferse a costes seves la transcripció de la partida al registre civil, segons disposa l' article 77 del Còdich de aquest nom;

4.ª Que l' castigat pe'l Jutge municipal ès un agutzil nomenat precisament pe'ls mateixos Arcalde y concejals que destituiren a n' En Julià del càrrec de Secretari del Ajuntament; y

5.ª Que la corda es trenca sempre per la part més prima!...

A les anteriors deduccions, poden afegirhi els nostres llegidors els comentaris que vulguin, entre els quals no fora el menys oportú el de qu' encare segueix obert aquell taller de planxes qu' en forma alegòrica varem contemplar en la darrera cavalcada carnavalesca.

Aquesta qüestió promet donar molt de joch, per que l' multat no té pas gens ni mica de ganes de pagar les 20 pessetes, y, en canvi, en té moltes, de ganes, d' explicar als superiors del Jutge municipal la història de un casament retrassat en el qual se ha tocat el violón a gran orquestra.

A sò de tabals...

La persistència, y ben sovint l' encert, ab que desde abans de mitx sgle darrer les aspiracions nostres se han anat fent pas, fins a obrir els ulls de molts y molts cents d' espanyols no catalans que 'ls tenen poch menys que tancats, en lo que a Catalunya, a sa vida y ses qualitats, se referia, ha afermat més y més en nosaltres, si afermarla era possible, la convicció de que, preses en bloc les coses, som els catalans de tanta valua com la millor de les rases peninsulars, y estem molt pel demunt, en tots els ordres de l' existència, de totes les altres de les rases dites.

No es aquest el lloch—axis ho crech—ni 'ls nostres temps els indicats pera afirmarla aquesta superioritat ni pera documentarla. Suposém qu' es certa y efectiva, qu' una munió de «fets» la demostran; més encara, suposém que, tractant d' ella, es cert lo que n' han dit publicistes y polítichs estrangers mes desapassionats que nosaltres: no serà l' qui sotseriu dels darrers a *conformarshi*. Donchs bé; suposant tot això, reflexioném un xiquet y demanemnos: ¿Es practich ó imprudent, es contraproduent ó profitós propagar *urbi et orbi*, pera que fora de Catalunya ho sàpiguen, que sí estem imbuits d' aytal superioritat? ¿Es patriòtich, tal y com les coses se presenten, dir y escriure, y repetir en conferencies, diaris y meetings que Catalunya mereix rellevar a la rassa que fins ara ha tingut l' hegemonia d' Espanya? Penséuhi bé ab això, tots els que llegiu aquestes ratlles, y ab tota serenitat, ab tota fredor, qu' es com aquets assumptes han de tractarse, veiéu si aquesta es la manera de ferla efectiva la suposta superioritat, ó sí, al revés, es el camí segur de ferla aborable, cas qu' existeixi, ó ferla impossible, si l' hem de completar. Penseuhi bé, que'n val la pena.

Recordo sempre qu' a la pensa 'm ve l' idea de que parlo —y vaig ha dirlo—lo que sentia, no fa gaires mesos, de llavis d' un senador vitalici, fill de Cata-

lunya, y, encare que afiliat a un dels partits que 'ns malmenen, aimant de la terra com el qui més de nosaltres. El senador, persona d' edat avançada, havia vingut, com fa cada any, a passar quelcom temps a la vila, prop de Barcelona, ont té una magnífica torre sempre oberta pera tot català y per tot lo català de bona mena.

—Y donchs—li digué aquest qu' os parla—¿que n' hi sembla d' aixó, don Joseph? ¿Qué n' diuen per allá a Madrid de la Solidaritat? Vosté que tot just n' arriva, ens donarà notícies fresques.

—Qué vol que 'n diguin? com que la Solidaritat no s'amaga de confessar que's peoposa buidarlos la menjadora, treuen foix pels caixals, y farán mans y mànegues pera barrarli l' pas, si no poden dins de casa nostra, per totes les províncies de fore Catalunya.

—Pero a vostè mateix; ¿qué n' hi sembla d' aixó de la nostre superioritat d' aquesta hegemonia catalana de que comensa a esser de moda l' parlarne?

Miri. Li parlaré ab franquesa, porque ja te cabells blanxs, y l' experiència qu' ells signifiquen quelques vegades. Si a casa de vostè hi va un senyor a dirli qu' es més que vostè, que de tot sab més que vostè y que ell l' ensenyà de viure y ser persona; ¿qué n' pensará d' aquell senyor? Quines ausències li guardarà? ¿Com el tractarà?... ¿Qué diem nosaltres mateixos dels que avuy disputen d' aquesta hegemonia que, segons sembla, se creu capassa d' exercir y segons creien quelques eminències del catalanisme, vol exercir? Donchs apliqui l' historia de nostre hegemonia, ja no *in petto* sino en *menossa*, la moral de l' altre historia.. No es aquesta la manera de fer les coses. Ara 'ls d' allá ja estan avisats, y avisats en la forma que més els agravia. Vostè mateix, y qui diu vostè, tots els qui tenen aquí residència fixa, poden treure del fet la conseqüència llògica.

Descontéu de lo que l' senador digué, la part que correspongi a la circumstancia de fer molts anys que respira l' admòsfera d' allá, descontém també l' altre circumstancia d' estar afiliat a un partit històrich, y fins la de ser senador vitalici, encare queda de llurs paraules significat bastant pera que aquí, a Catalunya, les tinguém en compte els qui sobreposém a tot entusiasme, y a tot ideal, l' ideal y entusiasmes que, llògicament pensant, podém creure que no farán mal ni posaran entrabanchs a alló mateix que tots nosaltres, els qui esbomben lo de l' hegemonia, y els qui creiem preferible deixar de banda el parlarne, volém associar com més bé y com més aviat millor.

Ja ho diu l' adagi A so de tabals...

B. SANTOS Y VALL.

NOVAS

Nostre benvolgut amich En Joseph Kies Alvarez ens prega que l' despedim de tots els bons amichs que compte en aquesta vila, per no tenir ell temps material de despedir-se de cada una de les persones que li han demostrat afecte y consideració. Ens diu que si bé s' en va voluntariament pel desitj de millorar en la seva carrera, sent moltíssim deixar aquesta preciosa vila ahont hi ha passat tres anys molt agradables; li dol també sincerament el deixar la companyia dels nombrosos amichs que l' han favorescut ab la seva amistat y ab les seves atencions; que allí ahont vaig y allí ahont se trovi posaré sempre molt alt el nom de Sitges y l' amabilitat, cortesia é ilustració dels seus fills y que al marxar de Sitges ab la família el dia primer d' Abril propvinent, ofereix a tots el domicili a Reus, carrer de Fortuny, 30 y queda a la disposició de tots els seus amichs pregantlosi que no l' olvidin massa prompte puig qu' ell no 'ls oblidará mai.

Cumplim al peu de la lletra l' encàrrèch del senyor Kies y deplorant moltíssim el seu allunyament de la nostra vila li desitjém totes les prosperitats a que s'ha fet acreedor pel seu comportament com a funcionari y per la seva bondat y sentiments com amich y company de glories y fatigues.

*

L' obrer En Joan Ciré ens suplica fem públich que, en virtut del paro forsós de la fàbrica de don Joan E. Tarrida, admeterà tota mena de calsat que

se li porti pera remendar, al carrer de Sant Pau, 9, botiga.

Degut sens dubte al bon temps que ha fet durant tot l' ivern passat, les vinyes es troben molt avenades, mostrant els ceps una brotada ben maca.

La Junta Directiva del «Foment Sitgetà» el passat dijous va reunir-se pera cambiar impresions respecte al mal estat econòmic en que queda la vila a causa del tancament de la fàbrica de calsat de D. Joan E. Tarrida, S. en C.

Per no trobarse enllistit el gravat que volem accompanyarhi, no publiquem encare en aquest número la descripció dels cotxes fúnebres quin servei acaba d' establir-se en aquesta vila.

Els divendres se n' estrenà un, y ab tal motiu el vehinat, amich de innovacions, va contemplar-lo ab molta atenció, fentne grans elogis.

El dimecres, festa de la Encarnació, termenaren en nostra Iglesia parroquial les solemnes funcions de les Quaranta Hores; haventse vist, com cada any, sumament concorregudes.

A les dotze de aquest matí es reunirà l' Ajuntament en sessió extraordinaria pera fallar les excepcions alegades pe'ls minyons en l' acte de la classificació y declaració de soldats.

Ahir, dissapte, tingué lloch l' acte de la benedicció del nou edifici que, a expenses del Hospital, se acaba de construir a la carretera de Ribes pera servir de dipòsit pera els cotxes fúnebres.

Practicà la ceremonia el Sr. Rector de aquesta Parroquia, Rvnt. D. Joseph Bricullé; haventhi assistit en representació del Arcalde, President a la vegada de la Junta del Hospital, el segon tinent don Joan Marsal, y, ademés, l' Administrador de aquella Junta D. Pere Carbonell Mestre, els individus de la mateixa Srs. Carbonell Musons y Gorgas, el propietari dels cotxes Sr. Matas y varis vehins.

El dijous passà a mellor vida l' apreciable compatriota D. Carmen Brauet, viuda de D. Magí Robert, haventse vist en extrem concorregut l' acte de son enterro.

A l' avansada edat de 40 anys, morí ahir la bondadosa Sra. D. Rosa Escofet Fontanals, mare política de nostre amich En Joan Marsal.

Rebin les distingides famílies de les finades la expressió del nostre pesam.

Nostre apreciat amich el jove En Joseph Mestres el passat dijous va contraure matrimoni ab la simpatique compatriota D. Concepció Pascual.

Rebin els nous desposats nostra enhorabona y disfrutin de una eterna lluna de mel.

¡ATENCIÓN! MODAS

Las Sras. Panchita Soler y Dolores de Cortada participan á las distinguidas señoras de esta villa haber recibido los últimos modelos de Paris para la próxima temporada, los que ponemos á su disposición los días 30 y 31 Marzo y 1º Abril, de diez á una y de tres á siete, en la Calle de San Isidro, 8.

Esperamos vernos favorecidas con su visita, por lo que les quedaremos altamente reconocidas.

X

Germandat de Sant Joseph

Les Juntes Directiva y Consultiva de aquesta germandat posen en coneixement dels Srs. socis que a partir del primer de Abril pròxim regirà l' acord pres en la reunió general extraordinaria del 23 de Febrer últim sobre pago de subsidis a malals impossibilitats y crònichs interín la Directiva estudia la modificació del Reglament.

Adverteix ademés que cuan infringeixen l' article 3.ª nota 4.ª dels Estatuts, cas d' estar malalts, no percibirán subsidi, com tampoc el que estigué inscrit en cap altre Germandat pagant cuota que no sigui seccilla.

Sitges, 21 de Mars de 1908.

La Junta.

